

KDYŽ JSEM NEZAHYNUL KDYŽ TA VOJNA BYLA.....

Podle vyprávění svého dědečka Františka Soji napsal Petr Vašina

Začalo to po sv. Anně 1914. Po Bojkovicích chodil obecní policajt, který byl zároveň bubeníkem, a vyhubňoval, že je válka. V městečku se objevily vyhlášky, které začínaly: „Mým národům....“ Císař pán vyhlásil mobilizaci.

Tak to budu muset narukovat i já, František Soja, ročník 1873, otec 7 dětí. Ve Vidni vyučený švec, který ale už ševcovinu pověsil na hřebík. Ševců je moc a botů málo. Tehdy jsem už pracoval na dráze.

Ženské lomily rukama, my chlapi jsme šli do hospody a pili na žal, na zapomnění a na vztek. Potom nastalo loučení. Na nádraží stál vlak, kolem chlapi s vojenskými kufry. Každého přišel někdo vyprovodit, s každým se někdo loučil. Mladí tam měli svoje maminky a galanky, my starší ženy s dětmi. Plné nádraží lidí. Ženy tiše vzlykaly, děcka vyjeveně hleděla a my chlapi jsme se dívali po sobě s otázkou v očích. Kdo z nás se už nevrátí? Koho vidíme naposled? Nebo to budu já, kdo se nevrátí?

Mne vyprovázela moje Františka, se stádečkem našich 5 dětí. Ti dva nejstarší už byli ve světě. Děti stáli kolem maminky, malí se jí drželi za sukni a tu nejmenší, Julinku, měla Františka v náručí. Podala mi ji. Julinka mně chytla kolem krku a začala vysokým dětským hláskem křičet:

„Né, tatinku, néé!!!“

Žalostivý pláč malého děcka rozplakal lidi kolem a nakonec placící lavina zavalila celé nádraží. Plakal jsem i já, přes slzy jsem viděl svoji ženu a v duchu jsem ji odprošoval za všechno, co musela ode mne vytrpět.

Píšťalka výpraviho ukončila smutné divadlo. Nastoupili jsme do vlaku. Chlapi vytáhli flašky slivovice, aby spláchli ty slzy loučení. Než se vlak rozjel, už jsme zpívali: „Červený šátečku kolem se toč, kolem se toč, my jdeme na Rusy nevíme proč, nevíme proč....?“

Dědečku, a to jste se v té válce dopustil i nějakého hrdinství?

Baže, no jestli chcete, tož vám to povím:

Byli jsme na ruské frontě. Už několik týdnů v zákopech. Všude bláto, špína a vši. Spávali jsme oblečení. Najednou kanonáda na nás a za ní ruský útok. Kulky nám svištěly nad hlavami. Já jsem ze zákopu ani hlavu nevystrčil, ne tak abych střílel. Náš oficír si mne všiml a začal mě před nosem šermovat pistolí a německy řvát:

„Ty česká svině, střílejš, nebo tě zastřelím já!“

Tak jsem se trochu vysoukal ze zákopu a že jako střílím na Rusy, ale střílel jsem na kvítka.

Oficír si toho všiml a zase řval. Vprostřed řevu se svalil. V čele měl díрку od ruské kulky. Už nás v zákopu nic nedrželo a začali jsme utíkat. Jen jsme vyběhli, hned jsem si vzpomněl, že jsem v zákopu nechal podvlékačky. Svoje, civilní, v Bojkovicích u Bosáků koupené. Byla to poslední věc, co jsem měl ještě z domova. Přišlo mě to strašně líto, a když jsme s kamarádem zalehli za kupku kamení, abychom si oddechli, řekl jsem mu, že se musím pro ně vrátit. Pušku jsem mu nechal, aby se mě lehčeji běželo, a vyrazil jsem proti dešti ruských kulek.

Pár přískoků a byl jsem v zákopu. Našel jsem podvlékačky a vyrazil zpět. Šťastně jsem našel kamaráda, vzal od něj pušku, ale jako

kdyby v tom bylo jakési znamení, jen jsem se té pušky dotkl, nohou mě projela pálivá bolest. Svalil jsem se. Kamarád mne zatahl do nejbližší jámy a tam mě nohu ovázal. Byl to čistý průstřel pravého stehna. Sběrači raněných mne odvezli do lazaretu. Tak toto bylo moje hrdinství.

Ale dědečku, vždyť vy máte z té války i jakýsi metál a to jste určitě nedostal za záchranu podvlékaček.

To ne, i když to s těmi podvlékačkami souvisí. Když jsem byl v lazaretu, tak mně bylo líto těch moc zmrzačených vojáků. Pomáhal jsem jim, jak jsem uměl. Krmil je, dával pít, vynášel mísy a někdy i převazoval, až si mne všiml primář a poslal mne do sanitáckého kurzu. Tak jsem se stal „lapiduchem“, jak se říkalo sanitákům. Už jsem neměl pušku, jenom brašnu s červeným křížem a obvazy. Sbíral jsem raněné. No a když jsem jich odvěkl 200, tak jsem dostal ten metál.

Dědečku, a to Vás, třeba za odměnu, k tomu vyznamenání ani domů na dovolenou nepustili?

Nepustili, i když jsem jedenkrát doma byl. Ale to mně zařídila naše osmiletá dcerka Pepinka.

Dostal jsem od ní dopis, že se nám narodili dva chlapečci - dvojčátka. Do mne jak když hrom bací! Já jsem přece už skoro dva roky doma nebyl! Šel jsem s tím za naším primářem, byl to hodný člověk. Ten mně zařídil dovolenku na dvě neděle. Plný obav, že se moje Františka s někým zapomněla, jsem jel domů. Všechno se vysvětlilo. Měli jsme kozu Filušu a té se narodila dvě kozlata - cápci. Děcka jim říkaly chlapečci. Pár dní jsem si doma pobyl, ale musel jsem se vrátit a dál sbírat raněné.

A to jste dělal až do konce války?

Ne, to ne, železnice mne vyreklamovala a pak jsem jezdil jako topič na lokomotivě vojenských transportů. Z Tarnopolu do Oděsy. Také tam byly všelijaké příhody. Jednou jsme nocovali ve staniční budově nějakého města, už to bylo začátkem r.1918. Spal jsem a najednou mne probudil jakýsi šramot. Otevřu oči a nade mnou stojí Rus s červenou hvězdou na špičaté čepici a o hrud' mě opírá bodák.

„Vstavaj Astrijak!!!“

„Já ne Astrijak, ja Čech!“

Odsunul bajonet a povídá:

„Charašó, Čech brat, Astrijak zkurvysyn!!“

Sedl si vedle mne a vytáhl machorku.

„Jest' u tibjá bumága?“

Podal jsem mu noviny, on ubalil dvě papirosy. Jednu mně podal. Abych se mu revanšoval, vyhrabal jsem z pod postele flašku šnapsu, co jsme fasovali. No a jako správní Slované jsme machorku pokouřili, vodku popili a v klidu a bratrství se rozešli.

Ráno, když jsme z města vyjžděli, bylo tam plné náměstí lidí i vojáků a nad hlavami nesli transparenty s nápisy, že chtějí chleba, že chtějí domů a že chtějí konec války a mír.

Nakonec jsme se toho míru dočkali. I když ne všichni. Kolik lidí padlo v té strašné válce, to jste se snad učili ve škole, ale žádná škola ani žádná knížka ani vyprávění nedokáže tu hrůzu vypovědět tak, aby byla pravdivá a všeobsahující.

Město Bojkovice vydalo nové pohlednice

INFORMACE z knihovny

Čtenáře a návštěvníky knihovny určitě potěšilo, že knihovna měla sice v letošním roce omezen prázdninový provoz pouze na dva dny v týdnu, ale za to nebyla po celé prázdninové období uzavřena.

Myslím si, že to byl docela dobrý počín a zájemci o její služby to přivítali. Možná na návštěvnosti knihovny v tomto období mělo podíl i vrtkavé, nepříznivé počasí, ale zájem byl velký.

Teď se knihovna pomalu připravuje na nadcházející podzimní období, kdy bude její činnost opět rozšířena o pořádání besed i jiných akcí pro veřejnost. V měsíci říjnu proběhne již tradiční celostátní akce Týden knihoven – s náplní tohoto týdne v naší knihovně a všech podzimních akcí budete včas seznámeni.

Jinak znovu upozorňuji na provozní hodiny knihovny a podmínky pro přihlášení nových čtenářů, kteří budou vítáni.

Půjčovní doba:

Úterý	9.00 – 11.30	12.30 – 18.00 hod.
Čtvrtek	9.00 – 11.30	12.30 – 16.30 hod.
Pátek	9.00 – 11.30	12.30 – 18.00 hod.

Roční poplatky:

Dospělí	40,- Kč
Důchodci, studenti, mládež	20,- Kč
Noví čtenáři platí navíc čtenářský průkaz	10,- Kč

V knihovně je mimo jiné možnost využití INTERNEU pro veřejnost Z D A R M A - zájemce nemusí být čtenářem knihovny. Těším se na Vaši návštěvu a přeji hezké zážitky při čtení vaší oblíbené literatury.

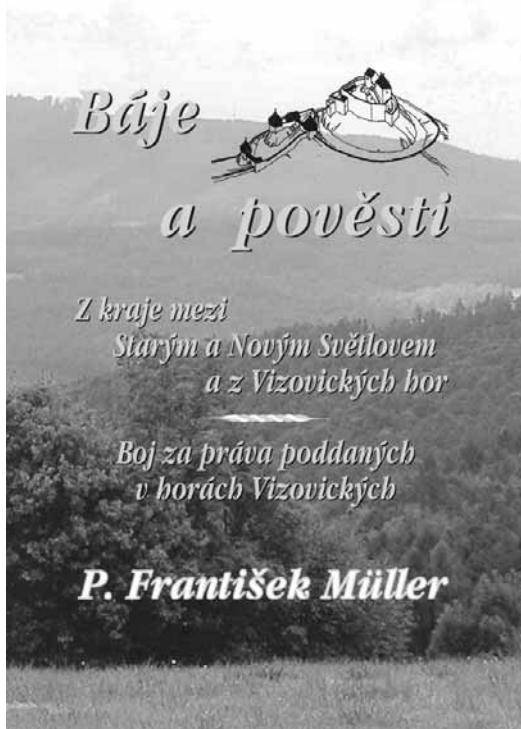
Božena Gajdová

Nové knihy

Luhačovické nakladatelství Atelier IM vydává v těchto dnech reedici příběhů provodského duchovního správce Františka Müllera.

Vyšly pod názvem **Báje a pověsti**, obsahují poutavé příběhy z kraje mezi Starým a Novým Světlovem a Vizovických vrchů.

V dalším svazku nazvaném **Luhačovsko** si můžete přečíst i humoresky ze života cigánů a pytláků na Luhačovsku a Bojkovsku. Jeden svazek se prodává za 186,- Kč. Knížky jsou k dispozici v Městské knihovně, zakoupit si je můžete na Městském úřadě v Bojkovicích u M. Špiritové.

Atelier IM Luhačovice a Mikroregion Luhačovské Zálesí připravují vydání knihy univ. prof. PhDr. Antonína Václavíka **Luhačovské Zálesí** /NB květen 2005/. Všem zájemcům o tuto knihu oznamujeme, že díky sponzorům se její cenu podařilo snížit na 930,- Kč a vyjde koncem roku 2005.

Objednat si ji můžete u M. Špiritové - tel. 572 610 428 nebo přímo u nakladatele - Atelier IM, box 31, 762 02 Luhačovice.

Další zajímavou knížkou, která vyšla v poslední době, jsou určitě **Žitkovské bohyně** od Jiřího Jilíka. Kniha je také k dispozici v Městské knihovně v Bojkovicích, koupit si ji můžete u pana Dvorského v Sušilově ulici.

Nejprodávanější knihy

V papírnictví v Sušilově ulici u paní Elišky Urbánkové jsou to tyto knihy :

Jaroslav Hašek – Osudy dobrého vojáka Švejka
Edita Sipeky – Vysoká škola hubnutí
Jitka a Kateřina Bártů – Rodinná pouta 1,2,3
Danielle Steelová – Strážný anděl
Jarmila Loukotková – Vstup do ráje zakázán
Lída Baarová – Života sladké hořkosti
Vlasta Javořická – Ticho po pěšině
Miloš Zeman – Jak jsem se mýlil v politice
Velký rybí receptář Miloše Štěpničky
Bohumil Říha – Honzikova cesta
Lenka Lanczová – Blbej fór
Jaroslav Foglar – Náš oddíl
/Ne/Rozum do kapsy
Učebnice pravidel silničního provozu
Pravidla českého pravopisu

V knize firmy MI-LA v Sušilově ulici u pana Ladislava Dvorského jsou to :

Jiří Jilík – Žitkovské bohyně
P. Bezděčka - Kopanice spomjénkami šperkované
Jitka a Kateřina Bártů – Rodinná pouta 3
Miloš Zeman – Jak jsem se mýlil v politice
Jarmila Loukotková – Vstup do ráje zakázán
Karel May – Lovci lidí
Vlasta Pittnerová – Barbora harfenice
Rudolf Hrušínský – Soukromý život
Vlasta Javořická – Omyl
Kathleen E. Woodiss – Květy na vodě
Jiří Kubiček – Den volby
Ostravak Ostravski – Deník Ostravaka
Autoatlas České republiky
Autoatlas Slovenské republiky
Cykloatlas
17. 12. 1944 – Největší bitva nad Protektorátem

MS

Světlovan

Na jubilejním šedesátém ročníku mezinárodního folklórního festivalu **ve Strážnici** účinkoval i soubor Světlovan z Bojkovic.

A tak se v pátek 24. 6. 2005 v 18 hod. sešly soubory Marýnka z Vracova, Old Stars Hradišťanu, cimbálová muzika Burčáci z Míkovice a také Světlovan s cimbálovou muzikou Jaroslava Pavlíka v programu nazvaném „Tanec se sklenkou“ autorů Františka Hrně a Miloše Hrdého.

Tento program také festival ve Strážnici v neděli odpoledne ukončoval.

Mezi další letní festivaly patří i ten česnekový, pořádaný 30. 7. v záměckém parku v **Buchlovicích**. K jeho pohodě přispěl nejen Světlovan, ale i soubory Dolněmčan, Nivnička, Lipina, Hradišťan, Marýnka a také cimbálová muzika Burčáci. Tak se v parku tancovalo, zpívalo, povídalo... Byla volena miss nejkrásnější slovácký typ. Stala se jí členka Světlovanu Marta Hejčlová, které všichni srdečně gratulovali a pořadatelé ji dekorovali voňavým česnekovým věncem.

MŠ

Dne 13. srpna 2005 byli přijati v obřadní síni Městského úřadu v Bojkovicích u příležitosti významného a vzácného životního jubilea - diamantové svatby manželé Ludmila a Josef Jehličkovi.

Vedení města Bojkovice vyslovuje poděkování oslavencům za vše, co ve svém životě vykonali, a přeje jim hodně zdraví a spokojenosti do dalších let.

Tip • Tip • Tip • Tip • Tip Slavnosti vína a otevřených památek – Uh. Hradiště

Ve dnech 9. – 11. září 2005 se v Uherském Hradišti uskuteční v pořadí již III. Ročník Slavností vína a otevřených památek. Návštěvníci se opět mohou těšit na bohatý program na němž se bude podílet na čtyřicet obcí a měst celého regionu.

V pátek 9. září zahájí Slavnosti vína a otevřených památek večerní kulturní program v Redutě.

V sobotu 10. září, který bude stěžejním dnem slavností, vyjde v 9.40 hod. z mařatických vinohradů do centra města krojovaný průvod jednotlivých zúčastněných obcí seřazených podle mikroregionů, a to Dolní Poolšaví, Staroměstsko, Ostrožsko, Buchlov, Východní Slovácko, Za Moravú a na závěr hostitelské Uherské Hradiště se slovenskými zástupci Trenčinem a Skalici. V úvodu průvodu pojeď už tradičně jezdecká družina v historických kostýmech s atributy vinobraní. Po příchodu na Masarykovo náměstí, kde se budou jednotlivé mikroregiony postupně představovat krátkými vystoupeními folklorních souborů, se účastníci průvodu rozejdou na předem určená prezentační místa. Zde budou až do odpoledních hodin probíhat vystoupení folklorních souborů cimbálových muzik i dechových souborů. V nabídce budou krajové speciality, víno i letošní burčák a samozřejmě i spousta zajímavých informací o jednotlivých obcích či mikroregionech.

Od ranních do odpoledních hodin se bude konat jarmark lidových řemesel, a to na Mariánském a Palackého náměstí. Mariánské náměstí bude rovněž patřit programům pro děti a ukázkám skupin historického šermu. V bastionu za Měšťanskou besedou se uskuteční klání jezdů na koních. To, ale zdaleka není vše, od 12.30 do 13.30 hod. bude na Masarykově náměstí připraven program dětských folklorních souborů, na něj naváže přehlídka dětských svátečních slováckých krojů, v dětském ateliéru Galerie Slováckého muzea a v Domě knihy Portal bude probíhat soutěž dětských výtvarných prací. V 16.00 hod. začne na pódiu ve Smetanových sadech velký kulturní program Píme chlapecké víno. Po jeho skončení se návštěvníci mohou těšit na posezení u cimbálu v Slovácké budy i v jednotlivých vinných sklepech a sklípcech v areálu mařatických vinohradů i přímo ve čtvrti Mařatice. Po celou sobotu budou bezplatně zpřístupněny hradištské památkové objekty.

Neděle 11. září bude ve znamení špičkových vín regionu. Jejich výstava se uskuteční v neděli dopoledne v Redutě.

▼ V červenci a srpnu ve společenských prostorách Městského úřadu v Bojkovicích vystavovali své práce O. Páleníček, F. Slovák, M. Bouda, S. Knotek, A. Šalandová a E. Jandásková. Vernisáž výstavy se konala 1. 7. 2005.

▼ Od 4. do 14. července 2005 vystavoval své obrazy ve velkém sále Kulturního domu v Bojkovicích pan František Kapsa z Nivnice.

Připravujeme:

IX. ročník

Hudební hostiny hraběnky Haugwitzové

Sobota 15. října 2005 v 18 hodin

Kulturní dům Bojkovice

Účinkuje

Smíšený pěvecký sbor NOTABENE z Bojkovic, jazzová kapela POLOJASNO ze Slavičína a Sbor Svatého Pluka z Uherského Hradiště

Zveme Vás na divadelní představení

Podivné odpoledne dr. Zvonka Burkeho

*Divadelní soubor BURANTEATR z Brna
účinkuje i Zuzana Ščerbová z Bojkovic*

Kulturní dům Bojkovice

neděle 18. září 2005 v 19.30 hod.

Vstupné 40,- Kč

Ladislav Smoček

PODIVNÉ ODPOLEDNE DR. ZVONKA BURKEHO

Režie: Michal Zetel

Dramaturgie: Milan Kaplan

Scéna a kostýmy: Ivana Macháčková

Hudba: Jakub Rejlek

Osoby a obsazení:

Burke – Roman Groszmann

Tichý – Jiří Hájek

Svatava – Ilona Šumná

Outěchová – Zuzana Ščerbová

Václav Václav – Petr Jarčevský

Zabijáci – Jan Šotkovský, Petr Tlustý

Hraběnka – Anežka Kubátová

Něco o nás

Po absolutoriu Divadelní fakulty JAMU v roce 2004 se skupina divadelníků soustředěná kolem Michala Zetela a Jana Šotkovského rozhodla založit divadlo TRAMTARIE a za své působiště si zvolila hanáckou metropoli Olomouc, kde v září 2004 skutečně zahájilo nové nezávislé divadlo svůj krátký provoz. Během půl roku vzniklo šest představení, která na čas rozhýbala stojaté vody olomouckého divadelního dění. Přes značnou odezvu diváků i odborné veřejnosti olomoucká radnice na-prosto ignorovala slibně se rozvíjející činnost mladých umělců a odmítla jakýmkoli způsobem divadlo podpořit. V takové situaci se vedení souboru rozhodlo přijmout nabídku tehdejšího šéfa brněnského Hádívadla Josefa Kovalčuka a značná část souboru Tramtarie přijala od ledna 2005 v Hádívadle angažmá. Nicméně ani zde nenašel stále kompaktní kolektiv vhodné podmínky pro tvorbu podle svých představ, a tak spolupráce s brněnskými kolegy skončila v červnu tohoto roku. Představení, která vznikla ještě v Olomouci, však podle tvůrců mají stále co říci, a tak vzniká nové uskupení BURANTEATR, jež převeze původní myšlenku skupiny.

Výstavy

Modrá fantazie

Obrazy Marcely Michalčíkové

5. 9. – 27. 9. 2005

společenské prostory Městského úřadu Bojkovice
/vchod z ulice Komenského/

Meditativní obrazy

P. Ing. Stanislava Weigela

3. 10. – 27. 10. 2005

společenské prostory Městského úřadu Bojkovice
/vchod z ulice Komenského/